

Mod i anfallsspelet ett måste för att lyckas

Publicerad: 27 januari 2015

Författare: Mikael Mjörnberg

Sverige tappade fantasin och modet i anfallsspelet och åkte ut ur VM. Paralleller kan dras till LIF Lindesberg som måste hitta fantasin och modet i anfallsspelet för att ta sig till kval.

Tänk att idrott kan se så likadan ut trots att den utspelar sig på så monumentalt olika nivåer.

När jag satt och spanade in Sveriges VM-åttondel mot Polen (en match som polackerna tillslut vann fullt rättvist och skickade Sverige ut ur världsmästerskapet) igår kom jag på mig själv med att tänka "hoppas LIF Lindesberg-spelarna ser det här".

En bit in i första halvlek bjöd båda länderna nämligen upp till kraftfull, snabb och underhållande handboll. Framförallt gjorde de vad LIF Lindesberg inte gjort på senare tid, nämligen satte fart på bollen och vågade gå på mål.

Det är lätt hänt att anfallshandboll blir stereotyp och att det mest blir till att bolla gris på niometer när skyttarna inte riktigt vågar utmana försvaret. Då stannar spelet upp och blir krångligt med bolltapp, slarv och missade halvlägen som följd. Många lag har mycket att lära av att spana på landslagen och hur de stora stjärnorna faktiskt vågar.

För vågade tyckte jag faktiskt att Sverige gjorde inledningsvis igår. Utan Kim Andersson på planen har vi kanske inte särskilt mycket till niometersbombardemang på papperet, men de som axlade rollerna vågade skjuta, ta lägen och göra det knepigt för de polska

försvvararna. Samtidigt som polackernas yviga, men kanske inte alltid så genomtänkta anfallsspel åsamkade Sverige samma bryderier.

Experternas expert, Ljubomir Vranjes var inte särskilt imponerad i pausen av Kanal 5-sändningen och visst var det så att Sverige kroknade en aning mot slutet av halvleken, men jag tycker ändå att det fanns goda intentioner i det svenska spelet. Även om polackerna var bättre på att utnyttja kantspelet (varför har nästan alla lag den dåliga smaken att glömma bort sina kanter?).

Men den andra halvleken bjöd på en scenförändring till det betydligt sämre. Plötsligt körde den svenska landslaget fast på exakt samma sätt som svenska lag ofta gör. När man drabbades av en initiativlöshet som ledde till mediokra avslut och ett hoptryckt niometersspel såg man ut som vilket Elitserie- för att inte säga allsvenskt lag som helst. Det hade kunnat vara LIF Lindesberg som stod där och bollade gris i andra halvlek. Då såg idrotten ut precis likadan trots att nivån var en helt annan.

Vart vill jag då komma med det här?

Jo, handboll är förstås en förunderlig sport. Man måste älska hur den kan svänga och hur matcher kan ta sig så extremt oväntade vändningar. Men några saker är konstanta och en sådan sak är talesättet att man måste våga för att vinna.

Jag upplevde det som att Sverige slutade våga i andra halvlek. Precis som känslan kan vara att LIF Lindesberg inte riktigt vågar när tempot går ner och niometersspelet kör fast.

Sverige åkte ut, LIF Lindesberg har fortfarande sin möjlighet kvar. Det är bara att släppa handbromsen och köra framöver. Då kan det räcka till kval.

Källa: LindeNytt.com

<https://lindenytt.com/nyheter/mod-i-anfallsspelet-ett-maste-for-att-lyckas/>